

ση κι' αυτό στην ιστορίαν για την πρωτοτυπίαν του.

Όταν έτελειώσε η δεύτερα πράξις, οι θεαταί λυσσώδως έχειροκροτούσαν και έρώναζαν να επαναλάβουν οι σεμνότετοι μπαλλαρίνες τον χρομό.

Ανυψώνεται η αύλαξια.

— Οι μπαλλαρίνες! Οι μπαλλαρίνες! φωνάζουν οι θεαταί.

Οι μπαλλαρίνες μένουν ακίνητες σ'έν άγλάματα στην θέσιν των.

— Οι μπαλλαρίνες! Οι μπαλλαρίνες! Έξακολουθούν να ώρώνονται.

Οι μπαλλαρίνες τίποτε. Αίφνης, όλως άπροσδοκώτως, άντι νάρχισουν να χορεύουν οι μπαλλαρίνες, έμφανίζεσαι ο έμπροσθάριος επί της σκηνής και χειρετά μετ' συγκινήσεως τον κόσμον. Μετά δύο τρία λεπτά, έμφανίζεσαι κ' εκ δευτέρου.

— Μά δέν εζήτησαμε ήμεις τον μπαλλαρίνο! παρατηρούν οι θεαταί μετ' εκπλήξεως... και η παρ'στασις έξακολουθεί.

Η ΣΙΓΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ

φιλολογική είδησις των τελευταίων ήμερών, είνε το άγριον κουρέλιασμα το όποιον ύπέστη ο Σαίξπηρ από ένα δειροστερη νεύλληνα συνάδελφόν του, άποφανθέντα έπιτήμω: ότι το «Όνειρον της θερινής νυκτός» δέν τιμή καθόλου την γιγάντιον παραγωγήν του μεγάλου τραγικού».

Ο κ. δειροστερη: είχε παρακληθή να κρίνη την μέχρι τούδε δράσιν του Βασ. Θεάτρου. Κ' εκείνος κρίνων τον κ. Στεφανάκον ένόμισε πως εύρηκε την κατάλληλον περίστασι να τραβήξη μια μπηχτή και στον κ. Ούίλιαμ!

Κ' έτσι Σαίξπηρ και Στεφάνου έορίσθησαν άδελφομίνοι στον Καιάδαν, ως άνάπηροι.

ΣΑΝ ΤΗΣ ΕΙΠΑ

Σ'έν της είπα σ' αγαπιώ
'Αδολα με την καρδιά μου,
Γέλατε και θά το πώ
Είπε στή μαμά μου.

Πές το 'ν τόπιθυμείς,
'Αλλά 'χι της μαμάς του,
'Εάν θέλεις να το πής:
Πέστο της καρδιάς σου.

Τάκης Οικονομάκης

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΣΑΝΙΔΑΣ

Διά τον «Νουμά»
Προσφύεστατα άπεκλήθησαν Εύθαρσεις οι βουλευταί μας εκείνοι οι όποιοι πατριωτικώτατα έπετέθησαν κατ' του Στέμματος. 'Ημπορούσαν άξιόλογα ναποκληθούν και Εύθαρσεις, άλλ' αυτό δέν θά είχε καμμίαν σημασίαν.

Νάριν της ιστορίας μόνον καλόν θά ήτο να σημειωθή ότι οι Εύθαρσεις είνε τ'α φυσικά τέκνα των Σανιδάδων. Να ίδουμε δε τώρα ποία θά είνε και τ'α φυσικά τέκνα των Εύθαρσών, τραμάρα μας!

Ό Λαός

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Φιλτάτε «Νουμά»
'Επί της θύρας ενός των μεγαλειτέρων καταστημάτων της έδου Σταδίου είνε γραμμέναι με κεφαλαία χρυσά γράμματα αι λέξεις: «'Η είσοδος ελευθέρα».

Τά εδιάβασα προχθές αυτά κ' έγέλασα. Και εύρηκα όλως περιττήν την άδειαν αυτήν. Κ' έσκέφθηκα ότι διά να έχη το κατ'έστημα αυτό την εισοδόν του ελευθέραν, θά 'πή ότι εις τ'άλλα καταστήματα θάπαγορεύεται αυστηρώς η είσοδος και διά ροπάλου μάλιστα.

Ήλικός σου
'Οδοιπόρος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Δέν μάς έννοήσατε, κ. Φ. Δ. Φ., και λυπούμεθα πολύ. Στο πρώτον άρθρον του 17ου φύλλου μας δέν μιλήσαμε καθόλου για τή γλώσσα. Διαβάτε το άλλη μία φορά και θά περιήητε. 'Η γλώσσα δέν μάς ένδιαφέρει καθόλου. 'Η ψυχή ένός έργου ή ένός άρθρου μάς ένδιαφέρει και αυτό έτολήταμε να συστήσωμε στους άρθρογράφους των έφημερίδων, τους έπιθυμούνα: να έννοηθούν από τον λαόν, να του άνοιθούν τ'α μάτια, να τον συγκινήσουν. Είς το ζήτημα αυτό το όποιον είναι ζήτημά μας—με χροόν είδαμε πως συμφωνείτε μαζή μας.—Όταν εδιάβασμε το άρθρον που είχατε την καλωσύνην να μάς σταίτε, κ. Τρινοκουλοεθουμήκαμε του άθανάτου Γκαίτε τ'α λόγια, τ'α όποία λέγουν ότι και το δεκαπεντατέλειδον άρθρον σας. Κατά του Γκαίτε λοιπόν άδταν γεννάται η Αισχύνη, την παρουσιάζουν μυστικά στον κόσμον, της ρίπτουν τον πέπλον της νυκτός στην κεφαλήν και τοθούν μάλιστα να την πιθούν. Όσον όμως αύάνει και άνοπτύσσεται, προβάλλει γυμνή στους δόξους καταμετήμερα, εν και δέν εγινε ώραιοτέρα. Τούναντίον όσο άτημότερη γίνεαι, τόσο περισσότερον έπιζητεί της ήμέρας το φώς». Εξάκι πόσον σύντομα τ'α λέγει ο Γκαίτε, ο όποιος, φαίνεται, . . . πως έχει κλέψει και την ιδέαν σας;— 'Ιτως μετ' δύο φύλλα, κ. Ανωπόμοσε, άρχισομεν και άλλην δευτέραν έπιφυλλίδα, μ'έναν θαυμάσιον 'Εγγλέζικον διήγημα, το όποιον εν καιρῷ θ'αναγγελώμεν.— Όταν ήλθεν εδῶ την πρώτην φοράν ο 'Ελλην περιηγητής Ποταγός, κ. Μεγακλή, πρό είκοσι περίπου έτών κ' εξέδωκε τον πρώτον τόμον των περιηγήσεών του, τον έπολέμησε λυσσώδως ο «'Ασμοδαίος» με την μολυβίδα του Θεμ. Άννίνου και με την πένην του Ροίδη. Στην πρώτην τόμον του γράφει: ότι στα ένδότερα της 'Αφρικής τον συνήτησεν ένας άγριος, ο όποιος άφού τον άνεγνώρισεν ως άδελφόν, τον ήσπάζθη και του έπρόσφερε Μαντζουρίαν Πλάτωνος το όποιον τίποτε άλλο δέν ήτο παρά 'Ελιξίριον το υ Πλάτωνος. 'Εξ αυτῷ έπίεσθη ο μακαρίτης Ποταγός ότι οι άγριοι της 'Αφρικής μελετούν νυχθημερόν... τον Πλάτωνα!

— κ. Κ. Μακρ (ένα θύμα) εις Κέρκυρα.
«'Νουμά»: σ'α άνοιγει τ'α στήλας του εις τ'α όποίας ήμπορείτε να πραγματοποιήτε ο ίδιος το σπουδαιότατον αυτό ζήτημα, υπό τον άπαράβατον όμως όρον της συντομίας, άφού, καθώς βλέπετε, αι στήλαί του είναι τόσον περιωρισμίναις. 'Υπό τύπον έντυπώσεων ότομικών, χωρίς σχολία και χωρίς παρατηρήσεις, θά έπροξενούσαν μεγαλειτέραν έντύπωσιν εκείνα που θά έγράφε Σύμφωνοι;— κ. Τ. Κοσ... εις Νάυπλιον. Δέν σ'α ελητημονήσαμεν. 'Αλλά ο γώρος, πάνθ'εμά τον, ο γώρος! 'Αργότερα θά 'μπή. 'Επί του παρόντος, δέν έχετε έτοίμο κανένα άλλο που να πιάτη μια μόνην έπιφυλλίδα;

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Ό φίλος ιαρός κ. Ι. Σ. Λιμπερόπουλος, ο έσχάτως γενόμενος δεκτός παμφηφεί υπό της 'Ιατρικής Σχολής ως ύφηγητής της Ειδικής Νοσολογίας, εξέδωκεν εις βιβλίον την ένάισιμον επί ύφηγεσις διατριβήν του περι της «στενωτέως του πυλωρού». Ό κ. Λιμπερόπουλος στήριζόμενος επί κλινικών παρατηρήσεων κ' επί των παρατηρήσεων όλων σχεδόν των Εύρωπαίων συγγραφέων, έξαντλεί καθολοληρίαν το θέμα του, κατέστησε δε το βιβλίον του πολύτιμον βοήθημα εις τους σπουδαστάς της 'Ιατρικής και εις τους έπιστήμονας εν γένει, οι όποιοι δια του βιβλίου του θά επικοινωνήσουν με όλους τους συγγραφείς, τους πραγματευθέντας το σπουδαιότατον αυτό ζήτημα. 'Η άνύγνωσις του βιβλίου του κ. Λιμπερόπουλου μάς έπεισεν ότι η 'Ιατρική Σχολή άπέκτησε διακεκριμένον ύφηγητήν, ο όποιος π'έν του πλούτου των γνώσεων κατέχει και το ζηλευτόν προσόν της σαφηνείας.

Δόκτωρ Τ.

— Το πέμπτον τεύχος της «Κριτικής» εξέδθη, προχθές περιέχει άνοικτάς έπιστολάς των κκ. Παλαμά, Δημητρακοπούλου, Καλογεροπούλου και Ταγκοπούλου περί του Β. Θεάτρου και της Δραματικής Σχολής του 'Ωθείου, την Κοινωνιολογικήν μελέτην του κ. Στεφ Ραμασσί Πάτριου και τ'α Πάτρια, του κ. Α. Άνδρεάδου «Τσσαράκοντα έτη Θεάτρου», του κ. Π. Νιρβόνα «Οί ποιηταί μας: Ι. Γουπάρης», του κ. Π. Γιαννοπούλου «Μίν Παρίεργον κριτικήν», του κ. Γ. 'Αζιώτη «'Ανοικτήν 'Επιστολήν διά το 'Ωθείον 'Αθηνών», Σημειώσεαι, από τ'α ξένα περιοδικά, χωρίς κριτικήν κτλ. 'Απόδεξις τρανωτάτη εις η «Κριτική» δέν άνήκει εις κλίκαν, είναι μια όήλωσις την όποιαν δημοσιεύουν οι διευθυνταί της και διά της όποιας καθιστούν γνωστόν ότι άνοιθουν τ'α στήλας της εις τους θέλοντας, διά τειρ'α σοβαρών άρθρων ή δι'ειδικής μελέτης ναμνησθηθήσονται το υγιές και το προσδευτικόν της εν γένει πορείας της, η μερικώς ναποδείξουν διά σοβαράς πολεμικής το σφαλερόν και άβάσιμον των θεωριών και ιδέων ενός ούδοηότου συνεργάτου της πραγματευόμενου θέματι.

— 'Εξεδόθη το 25ον τεύχος της «'Ηνωκοήκη» περιέχον άρθρον του κ. 'Ασωπίου, διήγημα του Τουργενίφ, ένα ήπειρωτικόν παραμύθι του κ. Χρηστοβασιλή, μίαν κωμωδίαν του κ. Δημητρακοπούλου, ποιήματα του Σουρβ και του Μαρτζώκη και ποιήματα άλλων άλλων. Είκόνας δε των 'Αλλων ζωγράφων Berthoud, Coninth, Coroni και Veltri, του 'Αριστέως και Δημητρίου, εικόνα του Βασιλέως έξεργουμένου του ξενοδοχείου Bristol, τον τάφον του Τρικούπη, προσωπογραφίαν του Μαρκοκορδάτου κτλ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η 'Εθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας, άποδοτέας εις όρισμένην προθεσίαν ή διαρκείας. Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις το αυτό νόμισμα, εις ο έγένετο η καταθέσις εις χρυσόν ή δι' έπιταγής ύψεως (chèque) επί του έξωτερικού και έπιλογήν του όμολογιούχου. Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται εν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τη αίτήσει του καταθέτου εν τοις ύποκαταστήμασι της Τραπεζής, εν Κερύρα δε Κερκλληνία και Ζακύνθη διά των εκεί ύποκαταστημάτων της 'Ιονικής Τραπεζής.

Τόκοι των καταθέσεων

Table with 4 columns: Interest rate, Term, and other details. Includes rows for 11) 2 τοις ο)ο κατ' έτος δια καταθέσεις 6 μηνών, 2 τοις ο)ο κατ' έτος δια καταθέσεις 1 έτους, 2 1) 2 » » » 2 έτών, 3 » » » 4 », 4 » » » 5 ».

Αί όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικαί ή άνώνυμοι.

Advertisement for 'ΑΝΘΩΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ," ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ. Includes text: νθη—δντά—σπόροι, λυθινός παράδεισος, 110, 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ.

Advertisement for ΔΗΛΩΣΙΣ. Includes text: Φύλλα περασμένα του «Νουμά» πωλούνται εις το Κεντρικόν Πρακτορείον των 'Εφημερίδων και εις τ'α κιάσκια των πλατειών Συντάγματος 'Ομονοίας, 'Εθνικής Τραπεζής, Βουλής και 'Υπουργείου Οικονομικών.